

núud teen, ma ollen jo núud ka kaptene?"
Kohtomees töötis habbet ja Kristina lõi silmad mahha.

"Ei ma tea", kostis kohtomees.

"Ma tahhan teile õölda", kostis Prido, "ma tahhan wimast korda teile ráfsida, agga siis mitte ial ennam sest ašjast. Et teie mõlemad, iissa ja túttar, ollete üllekõhhut minno waasto teinud, mis mind süddamest kurvaastas; núud agga tahhan ma selle kehwa kallamehhe tútre járrele kóssida, kuida se uhke kaptene Ulrich tedda nimmetas ja küssin ilma militamata, kui úks mees: kas sa annad omma tútre muulle naeseks?"

Kohtomees, kelle südda kahhele korrale rõhutud olli, tundis wallo ommas süddames, et ta Pridut esmalt olli árrapõlganud ja alwemaks piddanud, kui sedda wderast kapteni, kes mitte temma túttar, waid rahha kóssis. Selle waasto olli núud Prido tuhhat kord tõsisem mees. Kohtomees ei sanud halledusse párrast sõnna suust, waid lõi käega Prido pole ja útles: „Jummala nimmel!" Núud põris

Prido Kristine pole, andis käe temma kätte ja Kristine langes temma rinna peale ja útles nuttes: „Prido anna muulle andeks!"

"Jubba on keik andeks antud", kostis Prido, "ja núud tahhame tånnna ennast kohhe kihlada. Seie keik, kes siin ollete, ollete meie kutsutud wöerad."

Núud peti kaks páwa sõma ja joma aega, tus muido ilma súta lusti ja rõmo peti. Sest páwast sadik hakkas Prido ðn ja Jummala ðnnistus olli temma maeas ellawalt nähha. Prido weddos omma laewaga kaupa liñnade wahhel ja tenis paljo rahha, ellaś omma armsa abvikasaga ðnnelikkus abbiello ja mõlemad wannemad någgid ommad laste lapsed sure süddame rõmoga.

Küll Jummala on kerge assi
Ja temma teeb ka saggedast,
Et se, kel hästi käinud kässii,
Saab waesek sandiks usfinast;
Sesamma Jummala awvitab,
Et waene pea rikkaks saab.